

blifwit träffad. Det är beklagligt, at denne Konstnär intet läst; hwadan ock hans Inbildningskraft fattas den nödiga både underbyggnaden och födan.

Udriig har kanske någon Målare förbundet så mycket Studium af Konsten med Utöfningen, som war aflidne Mengs. Också använde han sina Förstliga Inkomster måstebels på Former och Afbildningar af Forntidens Konstwerk. Han ägde deraf en sådan Mängd, at han måste hyra sig i Rom et rymligt Hus, blott för at uppställa dem däruti. På Försäljningen af denna Samling, den enda i sit slag, i anseende til Copiernes Noggranhet och des Fullständighet, hade des i torftighet qwarlätna Famille fatt alt sit hopp<sup>\*)</sup>. Mengs älskade sin Konst med en häftig Mästares häftighet. Han hade fattat det såsom en Grundsats, at en Målare borde dö med Penseln i handen, hwadan han ock fick det sålsamma Infallet, då han redan war mycket sjuk och swag, at måla på Sängen, hwarwid hans kraftlösa Arm måste understöddas. Han hade så mycket förqätit sin Patriotisme, at han högst ogärna talte Tyska. Afwen med Tyske Konstnärer, som intet Italienskt ord förstodo, affecterade han at tala blott detta Språk. Han beklagade sig ofta bitterligen öfwer sin Nation, som lemnat honom aldeles utan understöd, och nödgat honom at söka sin Lycka under et utländskt Lust-

\*) Churförsten af Saxen har sedan köpt densamma. Dessa förträffelige Modeller finnas nu sedan några år i Dresden, där de wäl i förra Brühliska Trågårdsbbyggnaden blifwit hopkastade, men äro ej ännu ordentligt uppstälde.